

Република Србија
Привредни суд у Нишу
6 Ст 79/15
07.02.2019. године
Н и ш

ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ, стечајни судија Вања Серјевић, у поступку стечаја над стечајним дужником „ВУЛИЋ & ВУЛИЋ“ д.о.о. Ниш у стечају, кога заступа стечајни управник Горан Цветковић, одлучујући о постојању разлога за разрешење стечајног управника по службеној дужности, донео је дана 07.02.2019. године следеће

РЕШЕЊЕ

РАЗРЕШАВА СЕ стечајни управник Горан Цветковић из Ниша, ул. Поповачка бр. 15а, дужности стечајног управника у поступку стечаја Ст 79/15, над дужником „ВУЛИЋ & ВУЛИЋ“ д.о.о. Ниш - у стечају.

За новог стечајног управника **ИМЕНУЈЕ СЕ** Жаклина Петровић из Пирота, улица Паје Јовановића бр. 39а, активни стечајни управник, чији избор је извршен методом случајног одабира са листе активних стечајних управника за подручје надлежног суда.

НАЛАЖЕ СЕ изузетом стечајном управнику Горану Цветковићу да:

- БЕЗ ОДЛАГАЊА изврши ПРИМОПРЕДАЈУ целокупне имовине и пословне документације стечајног дужника новоименованом стечајном управнику;
- БЕЗ ОДЛАГАЊА достави стечајном судији и одбору поверилаца ИЗВЕШТАЈ о току стечајног поступка и стању стечајне масе, од дана отварања стечајног поступка до дана пријема овог решења.

ОБАВЕЗА ПРИМОПРЕДАЈЕ имовине и документације стечајног дужника новоименованом стечајном управнику важи и за ТРЕЋА ЛИЦА, ако се имовина и документација налазе у њиховом поседу у тренутку разрешења стечајног управника.

Образложење

Поднеском од 17.01.2019. године, „АИК банка“ АД Београд, као стечајни и разлучни поверилац стечајног дужника, уједно и у функцији председника одбора поверилаца, обавестила је стечајног судију о разлозима за разрешење стечајног управника по службеној дужности из три разлога, и то: 1) из разлога што није

испоштовао план, начин и рокове продаје имовине стечајног дужника дате у његовом писаном изјашњењу на закључак суда Ст 79/15 од 13.12.2017. године, у односу на продају имовинских целина 7, 8, 9, 10 и 11, чији су термини продаја предвиђени закључно са мартом 2018. године, 2) јер стечајни управник није поступио по налозима стечајног судије, односно поступио супротно добијеним налозима из закључака Ст 79/15 од 03.10.2018. године и 19.11.2018. године, 3) као и јер је оглашавао и спроводио поступак продаје имовине стечајног дужника на штету стечајне масе и поверилаца, супротно Закону о стечају и Националном стандарду бр. 5. Из напред наведених разлога, поверилац сматра да је стечајни управник поступио супротно својим законом утврђеним дужностима из одредбе чл. 27 ст. 2 тач. 13 и 20 Закона, што уједно представља и разлог за његово разрешење.

У погледу прве тачке овог поднеска, поверилац указује да је планом продаје извршена подела имовине стечајног дужника по имовинским целинама (од 1 до 11), да је одређен начин продаје ових целина, као и термини продаја, који су заказани у периоду од јануара до марта 2018. године, до када су сви огласи морали бити објављени. У овом делу свог поднеска поверилац наводи и да је стечајни управник самоиницијативно, без налога и сагласности стечајног судије обуставио поступак продаје имовинских целина 3, 4, 5, 10, 11 и 12, започет Обавештењем о намери, плану начину и роковима продаје од 07.11.2018. године, као и да до дана подношења поднеска (17.01.2019. године) стечајни управник није огласио продају удела стечајног дужника у капиталу зависног друштва „Варварин воће“, што према Плану продаје чини имовинску целину 11, нити је претходно извршена процена вредности овог удела, нити је тражено одобрење стечајног судије за ангажовање лица које ће вршити процену. Поверилац даље наводи да је Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 07.11.2018. године стечајни управник огласио одвојену продају имовинске целине 9 (према плану продаје) у чак три засебне целине, иако ова имовина чини јединствену и функционалну целину, при чему је изостављен објекат хладњаче, као највреднији део те функционалне целине, услед чега је и закључком стечајног судије од 19.11.2018. године обустављен поступак продаје у овом делу (целина 7 и 9). Поред тога, поверилац истиче да је Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 27.11.2018. године оглашена продаја имовинске целине бр. 8 (целина бр. 9 према Плану продаје) на основу неадекватних процена вредности које су урађене од стране неовлашћеног проценитеља, без претходне процене целисходности таквог начина продаје, из ког разлога је поступак продаје у том делу поново обустављен закључком стечајног судије од 21.12.2018. године.

У погледу друге тачке свог поднеска, поверилац наводи да стечајни управник поступа супротно добијеним налозима стечајног судије из закључка Ст 79/15 од 03.10.2018. године и од 19.11.2018. године, јер није огласио продају удела стечајног дужника у капиталу зависног друштва ДОО „Варварин воће“ Варварин (имовинска целина 11 из Плана продаје). Такође, истиче да стечајни управник није ни претходно урадио процену вредности овог удела, нити је, у крајњем, тражио сагласност стечајног судије за ангажовање лица која ће извршити процену овог дела имовине, иако је закључком суда од 03.10.2018. године, између осталог, наложено стечајном управнику да без одлагања предузме све неопходне радње за реализацију продаје имовине стечајног дужника, укључујући и целину бр. 11. Поверилац, такође, сматра да стечајни управник у свом изјашњењу од 18.10.2018. године није дао своје изјашњење због чега није оглашена продаја имовинске целине 11, чиме је поступио супротно налогу стечајног судије. Наглашава да је овај део имовине појединачно највреднији, чија вредност, према извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника од 15.01.2016. године, износи 310.000.000,00 динара. Истиче и то да пролонгирањем

продаје удела стечајног дужника, као и одвојеном продајом функционалне целине хладњаче у Варварину, управник поступа супротно интересима поверилаца, те да овакво поступање погодује само интересима трећих лица. Такође, указује и да стечајни управник самовољно поступа и произвољно тумачи налоге стечајног судије, јер је током поступка својевољно обуставио поступак продаје у односу на имовинске целине чија продаја није обустављена закључком стечајног судије. Наиме, Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 07.11.2018. године оглашена је продаја имовинских целина 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11 и 12. Закључком Ст 79/15 од 19.11.2018. године обустављен поступак продаје целина 7 и 9. Поступајући по наведеном закључку стечајни управник је обуставио поступак продаје свих имовинских целина, иако је наведеним закључком од 19.11.2018. године обустављен поступак продаје само у делу целина бр. 7 и 9.

На крају, у трећем делу свог поднеска, поверилац указује суду да је стечајни управник спроводио и оглашавао поступак продаје имовинских целина 1 – 6 (према плану продаје) супротно Закону и Националном стандарду бр. 5 о начину и поступку уновчења имовине стечајног дужника, све на штету стечајне масе и поверилаца у овом поступку. Ово из разлога што је приликом оглашавања продаја имовине стечајног дужника за 02.10.2017. године, 10.04.2018. године и 17.09.2018. године, стечајни управник самоиницијативно прописивао неповољније услове за понуђаче и потенцијалне купце од услова предвиђених Законом и Националним стандардом бр. 5. Наведено се огледа у томе што је стечајни управник, приликом спровођења и оглашавања продаја јавним прикупљањем понуда од 02.10.2017. године и 10.04.2018. године, прихват највише достављене понуде условљавао тиме да иста мора бити изнад процењене вредности имовине, а да је у супротном, у обавези да тражи сагласност одбора поверилаца. Такође, приликом продаје јавним прикупљањем понуда од 17.09.2018. године, прихват највише достављене понуде условио је тиме да понуда мора бити једнака или виша од 80% процењене вредности, а да је он у супротном, дужан да затражи сагласност одбора поверилаца, супротно националном стандарду бр. 5, којим је предвиђено да је сагласност одбора поверилаца потребна само у случају да је учињена понуда нижа од 50% процењене вредности. Оваквим поступањем стечајни управник је, према мишљењу повериоца, ставио у неједнак положај понуђаче и заинтересоване купце, с обзиром да је сам, без основа, прописивао неповољније услове продаје имовине од прописаних, при чему је и те услове мењао од продаје до продаје. Позива се да је овакво поступање од стране суда оцењено као незаконито и противно интересима поверилаца, и то закључком Ст 79/15 од 03.10.2018. године.

На основу свега наведеног, поверилац „АИК банка“ АД Београд предлаже стечајном судији да размотри наведене примедбе и утврди релевантне чињенице, као и да по службеној дужности донесе одлуку о разрешењу Горана Цветковића из Ниша, Поповачка бр. 15а.

Поступајући по овако поднетој примедби на рад стечајног управника, стечајни судија је закључком од 23.01.2019. године наложио стечајном управнику да суду достави изјашњење на поднесак „АИК банке“ а.д. Београд од 17.01.2019. године, у складу с чланом 32 став 5 Закона о стечају („Сл. гласник РС“ бр. 104/2009, 99/2011 – др. закон, 71/2012 – одлука УС и 83/2014).

Поступајући по наведеном закључку, стечајни управник је 30.01.2019. године доставио суду писано изјашњење о постојању разлога за разрешење, и у истом је навео следеће.

У делу тачке 1 примедбе, стечајни управник наводи да је од доношења решења о банкрутству 03.10.2016. године предузимао активности у циљу продаје имовине, а најпре на дефинисању правног статуса, јер имовина - парцела на локацији Брест,

Мерошина, на к.п. бр. 2671 КО Брест није била уписана у надлежни Катастар непокретности, као и непокретност – пословни простор у Нишу, у ул. Козарачка бр. 30/М-4, на к.п. бр. 3046 КО Ниш – Бубањ. Такође наводи и да су за имовину стечајног дужника у Варварину, решењем службе за катастар непокретности (без ознаке броја предмета и дана одлуке) парцеле „враћене на старо“ услед усвојене жалбе разлучног повериоца „АИК банке“ а.д. Београд, тако да се објекат хладњаче налази на пет катастарских парцела, са недефинисаним власништвом истих, при чему је примена одредби Закона о реституцији додатно оптерећивала поступак.

Стечајни управник подсећа да је током трајања стечајног поступка донет нови Закон о проценитељима вредности непокретности, те истиче да нису донета подзаконска акта која регулишу ову материју, као и да још нема лиценцираних проценитеља, о чему је и упознао одбор поверилаца на седници 20.06.2017. године. У складу с тим, стечајни управник је 21.08.2017. године поднео захтев за ангажовање сталног судског вештака грађевинске струке, ради процене вредности непокретне имовине стечајног дужника. Стечајни судија је решењем од 04.09.2017. године дао сагласност на ангажовање предложеног вештака, који је извршио процену непокретне имовине, док је вештак машинске струке извршио процену опреме у објектима у Варварину и Плешу.

Стечајни управник истиче и да је Министарство финансија РС доставило Агенцији за лиценцирање стечајних управника своје тумачење Закона о проценитељима вредности непокретности дана 06.06.2018. године, на основу раније поднетог захтева АЛСУ, и то 8 месеци након његовог подношења, ради разјашњења околности коме је омогућено вештачење и у којим роковима.

У делу тачке 2, стечајни управник је навео да је 19.10.2018. године доставио одбору поверилаца процене имовине стечајног дужника на упознавање, а које су урађене од стране овлашћених лица. Наводи и да је 07.11.2018. године доставио суду, одбору поверилаца, разлучним повериоцима и заинтересованим лицима Обавештење о намери, плану, начинима и роковима продаје за имовинске целине 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, као и да је закључцима стечајног судије од 03.10.2018. године и 19.11.2018. године наложено стечајном управнику да за потребе продаје обједини целине 7, 8 и 9, и да се изјасни због чега ове целине нису биле предмет продаје. С обзиром да закључком није наложено стечајном управнику да се изјасни зашто је приступио продаји разврставајући објекте и опрему на локацији у Варварину у три целине, то чини овим изјашњењем.

Наиме, стечајни управник истиче да је овакво груписање учињено у циљу ефикасније продаје, на основу сазнања до којих је дошао по предлогу овлашћених судских вештака о функционалној повезаности целина, анализирајући притом неуспешно спроведен План реорганизације (у предмету овог суда Ст 390/2012), у коме је безуспешно спроведено шест продаја имовине стечајног дужника. Истиче да целине 7, 8 и 9 нису у функционалној међусобној вези, те да би, према мишљењу стечајног управника овакве мање целине, које не ремете функционалност целог система, биле пријемчивије потенцијалним купцима, као и да обједињена продаја у досадашњем поступку није дала резултате.

Поводом примедби повериоца на неадекватност процењене имовине, упоређујући целине бр. 3 и 8, стечајни управник истиче да објекти и хладњача у Плешу (имовинска целина бр. 3) и објекти и хладњача у Варварину (имовинска целина бр. 8) нису идентични јер су објекти у Плешу изграђени 1992. године, чија опрема је произведена у периоду од 1998. до 2007. године, при чему су сви објекти, осим објекта у изградњи и објекта бр. 7, уписани у лист непокретности. С друге стране, истиче да су објекат и хладњача у Варварину изграђени 1989. године, док је опрема произведена у

периоду од 1987. до 2003. године. Истиче и да је на објекту у Варварину констатовано пропадање термоизолације, услед протекла времена, те је приложио и фотографије оштећења крова, електро инсталација, панела, амонијачне инсталације и др. На крају овог дела свог изјашњења истиче да није поступио супротно закључку стечајног судије од 19.11.2018. године, о чему је 27.11.2018. године доставио суду обавештење.

У погледу тачке 3, стечајни управник истиче да је одмах након уписа у Катастар непокретности за парцелу 2671 КО Брест у Бресту, Меровина, приступио продаји исте 02.10.2017. године. Истиче да је различни поверилац поднео предлог за промену метода продаје, и то методом јавног надметања, уместо предложене методе јавног прикупљања понуда, о чему је одлучено закључком стечајног судије од 11.09.2017. године, на тај начин што је наведени предлог одбијен.

Стечајни управник истиче и да није тачна констатација различног повериоца да је продаја имовине вршена супротно Националном стандарду бр. 5 и Закону о стечају, јер почетна продајна цена није била испод 50% од процењене вредности имовине.

У погледу примедби на кашњење приликом спровођења продаје имовине, напомиње да је решење о банкротству донето 03.10.2016. године, до када су власници 30% капитала поднели План реорганизације, који је одбијен од стране стечајног судије. Стечајни управник констатује да наведено одуговлачење поступка од стране предлагача неоснованим планом реорганизације није сметало различном повериоцу, иако је тај поступак трајао скоро годину дана. Сматра и да позивање на неуспели план реорганизације, у делу процене вредности имовине стечајног дужника (вредност удела у ДОО „Варварин воће“ Варварин – 6.000.000,00 ЕУР према плану), довољно говори о нереално процењеној вредности имовине.

Поводом навода да се пролонгира продаја удела у ДОО „Варварин воће“ Варварин, стечајни управник исте сматра неоснованим, јер се врши услуга ускладиштења воћа у хладњачи, у циљу функционалног одржаја расхладних система по економски оправданим ценама, из којих прихода се намирују трошкови поступка. Напомиње да је прикупио раније понуде за процену удела, али да због нејасноћа поводом закона о проценитељима, исте није достављао стечајном судији.

На крају истиче да је поступајући по закључку од 21.12.2018. године, објавио продају за све целине осим целине 8, за коју је расписао оглас за достављање понуде за процену, објављивањем на огласној страни АЛСУ, као и за имовину на локацији Козарачка 30/м-4 у Нишу. Такође наводи да је расписао и оглас за прикупљање понуда за процену удела стечајног дужника у ДОО „Варварин воће“ Варварин, на огласној страни АЛСУ. Дана 28.01.2019. године у поступку спровођења продаје по огласу, продате су имовинске целине 4, 5, 10, 11 и 12, док за целину 3 није било заинтересованих понуђача. Имајући у виду наведено, стечајни управник тврди да није повређена одредба члана 32 став 4 и да су све активности вођене у складу са Законом и националним стандардима, те да нема основа за његово разрешење.

Испитујући наводе повериоца „АИК банке“ а.д. Београд и стечајног управника, суд је утврдио да су испуњени услови за разрешење стечајног управника превиђени чланом 32 став 1 Закона о стечају, из следећих разлога.

Чланом 32 став 1 Закона о стечају предвиђено је да стечајни судија по службеној дужности разрешава стечајног управника ако утврди да стечајни управник не испуњава своје обавезе (тачка 1), не поштује рокове одређене овим законом (тачка 2), поступа пристрасно у односу на поједине повериоце (тачка 3), по протеклу једне године од рочишта за испитивање потраживања није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине која улази у стечајну масу, осим када је предузимање таквих мера

било спречено вишом силом или непредвидивим околностима (тачка 4), ако није осигурао имовину за случај наступања штете после два упозорења стечајног судије или одбора поверилаца (тачка 5) и ако није тражио сагласност или није поступио по добијеној сагласности у свим случајевима где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца (тачка 6).

Увидом у списе предмета, утврђено је да је стечајни поступак отворен решењем Ст 79/15 од 14.12.2015. године, којим је за стечајног управника именован Горан Цветковић из Ниша, да је прво поверилачко рочиште одржано 21.01.2016. године, да су испитна рочишта одржана 24.05.2016. и 02.06.2016. године, те су сва потраживања поверилаца утврђена закључком о листи утврђених и оспорених потраживања од 02.06.2016. године, док је решење о банкротству донето 03.10.2016. године.

Основано се поднеском повериоца „АИК банке“ а.д. Београд истиче да именовани стечајни управник не извршава своје обавезе предвиђене Законом о стечају, с обзиром да до дана израде овог решења није отпочео поступак продаје дела имовине стечајног дужника – удела стечајног дужника у ДОО „Варварин воће“ у висини од 49% основног капитала овог друштва. Ово нарочито због тога што наведени удео представља појединачно највреднију имовину стечајног дужника, процењене вредности од 300.000.000,00 динара, према Извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника од 15.01.2016. године, сачињеном од стране самог стечајног управника. Утврђујући релевантне чињенице, суд није уважио наводе стечајног управника да овај удео није оглашен на продају због нејасноћа поводом Закона о проценитељима, услед чега није презентовао стечајном судији на сагласност понуде за вршење процене тог удела, и то из више разлога.

Наиме, Закон о проценитељима вредности непокретности („Сл. гласник РС 108/2016 и 117/2017) се, сагласно свом називу и првом члану, примењује на процене вредности непокретности, а не удела у привредним друштвима, што представља задатак за вештаке економско-финансијске струке, на које се наведени закон не примењује. Суд је увидом у списе предмета утврдио да је у досадашњем току поступка, а након испитног рочишта 02.06.2016. године и доношења решења о банкротству 03.10.2016. године, било оглашено укупно 5 продаја имовине стечајног дужника јавним прикупљањем понуда, и то 02.10.2017. године, 10.04.2018. године, 17.09.2018. године, 24.12.2018. године и 28.01.2019. године. Ни на једној од наведених продаја предмет продаје није био удео стечајног дужника у ДОО „Варварин воће“ Варварин.

Стечајни управник у свом изјашњењу није навео, нити понудио доказе да је био спречен евентуалном вишом силом или непредвидивим околностима, да приступи продаји наведене имовине, већ је једино наведена околност доношења новог закона о проценитељима вредности непокретности, који, како је већ напред изложено, ни на који начин не пролонгира поступак продаје и уновчења имовине стечајног дужника. Штавише, суд не сматра основаним становиште стечајног управника о наводним недоумицама око примене овог закона и услед недоношења подзаконских аката, из разлога јер је чланом 48 став 1 овог закона прописано да лица која су до дана ступања на снагу овог закона вршила процену вредности непокретности као судски вештаци одговарајуће струке у складу са одредбама Закона о судским вештацима могу наставити да врше процену вредности непокретности, у смислу овог закона, најдаље до истека рока од 18 месеци од дана ступања на снагу овог закона. Самим тим, сва лица која ангажују судске вештаке, односно сада проценитеље вредности непокретности, укључујући и стечајног управника, су имала на располагању прелазни период од 18 месеци, у ком року нису спречени да ангажују судске вештаке и исти пуноправно могу да врше процене вредности, у складу са Законом о судским вештацима. Сходно наведеном, суд сматра да су неосновани наводи из изјашњења стечајног управника, те

да су исти изнети у циљу избегавања одговорности стечајног управника за непоступање по обавезама предвиђеним Законом о стечају.

Имајући у виду наведено, стичу се услови за разрешење стечајног управника предвиђени чл. 32 ст. 1 тач. 4 Закона о стечају, с обзиром да стечајни управник није предузео одговарајуће мере ради уновчења имовине, по протеку једне године од рочишта за испитивање потраживања, при чему није било више силе или непредвидивих околности које би оправдале наведено непоступање стечајног управника.

У вези с напред наведеним уделом, суд је увидом у списе предмета утврдио да је током трајања стечајног поступка зависно друштво „Варварин воће“ ДОО Варварин усвојило нови уговор о оснивању дана 11.01.2016. године, којим је замењен раније важећи уговор од 05.06.2014. године. Потписе на наведеном уговору, оснивачи – стечајни дужник и „FRU COM Handels GmbH“ из Аустрије, су 11.02.2016. године оверили пред јавним бележником Негованом Антићем из Крушевца под бр. УОП: 90-2016. Дана 22.02.2016. године Агенција за привредне регистре донела је решење БД 12262/2016 којим се усваја пријава и региструје овако донет уговор о оснивању. Наведени уговор никада није достављен стечајном судији на увид, већ је исти, заједно са претходно важећим, приложен уз поднесак повериоца „QUAESTUS PRIVATE EQUITY“ д.о.о. Загреб од 01.03.2016. године.

Наиме, увидом у садржину овог уговора, утврђено је да је, између осталог измењен члан 17 овог уговора, који предвиђа у којим случајевима је потребна трочетвртинска већина у скупштини друштва за доношење одређених одлука. У ранијој верзији Уговора о оснивању од 05.06.2014. године, чланом 17 било је предвиђено да је трочетвртинска већина чланова скупштине, између осталог, потребна за доношење одлуке о изменама и допунама оснивачког акта друштва, као и о стицању, продаји, закупу, залагању или другом располагању имовином велике вредности, у складу са Законом о привредним друштвима. Истим чланом новог уговора од 21.01.2016. године изостављене су одлуке о располагању имовином велике вредности и одлуке о изменама и допунама оснивачког акта. Самим тим, одлуке о овим питањима су искључене из примене члана 17 новог Уговора од 21.01.2016. године, што упућује да се одлуке о располагању имовином велике вредности и о изменама оснивачког акта доносе обичном већином гласова чланова скупштине друштва. То практично значи да стечајни дужник, као власник удела од 49% основног капитала овог друштва, не може утицати на доношење одлука о изменама оснивачког акта, нити о одлукама о располагању имовином велике вредности. Поред тога што се умањују права стечајног дужника у поступку доношења одлуке у друштву, овако предвиђена већина потребна за доношење ове одлуке је супротна императивној одредби члана 471 став 4 Закона о привредним друштвима, којом је предвиђено да одлуку о одобравању стицања, односно располагања имовином велике вредности друштво доноси трочетвртинском већином гласова присутних акционара са правом гласа, док је чланом 473 предвиђена сходна примена на друштва са ограниченом одговорношћу.

Имајући у виду напред наведено, незаконитим изменама оснивачког акта зависног друштва, *de facto* су умањена чланска права стечајног дужника у зависном друштву, те овако предузета радња има значајан утицај и последице на вредност удела који чини стечајну масу, што ову радњу чини радњом од изузетног значаја, сагласно члану 28 Закона о стечају. Одредбом става 1 овог члана је предвиђено да се ове радње могу предузети уз обавештење стечајног судије и сагласност одбора поверилаца.

Увидом у списе предмета, утврђено је да стечајни управник није о овим радњама обавестио стечајног судију, нити затражио сагласност одбора поверилаца. Ово нарочито из разлога што је оснивачки акт усвојен на седници скупштине

11.01.2016. године, док је прво поверилачко рочиште у овом поступку одржано 21.01.2016. године, на коме стечајни управник није ни обавестио повериоце о изменама оснивачког акта друштва чији је стечајни дужник уделничар, и чија је вредност према Извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника 300.000.000,00 динара. Штавише, и након одржавања поверилачког рочишта стечајни управник није обавестио повериоце, већ је самоиницијативно приступио овери потписа овог уговора пред јавним бележником, у својству заступника стечајног дужника, као члана друштва. Напротив, обавеза је стечајног управника да побија правне радње стечајног дужника учињене пре отварања стечаја, као и да покреће одговарајуће поступке за поништај одлука којима се оштећује стечајна маса, што стечајни управник не само да није учинио, већ је у томе и сам учествовао и својим потписом дао сагласност на овако предложен текст оснивачког акта. Самим тим, стечајни управник је повредио своје обавезе из члана 27 став 1 тачка 1 и 27 став 4 Закона о стечају којим су прописане обавезе стечајног управника да предузме све радње у циљу заштите имовине стечајног дужника и дужност поступања са пажњом доброг стручњака.

Сагласно изнетом, испуњени су услови предвиђени чланом 32 став 1 тачка 1 и 6 Закона о стечају за разрешење стечајног управника, јер исти не испуњава своје обавезе (заштита имовине, непоступање с пажњом доброг стручњака и обавештавање стечајног судије), и из разлога што није затражио сагласност у случају где је овим законом прописана обавезна сагласност одбора поверилаца, и то за предузимање радњи од изузетног значаја, за који је изричито предвиђена обавеза добијања сагласности одбора поверилаца чланом 28 став 1 Закона о стечају.

Имајући у виду напред наведено, као и чињеницу да је FRU COM Handels GmbH сувласник - други члан друштва „Варварин воће“ ДОО Варварин уједно и поверилац стечајног дужника, са утврђеним потраживањем 493.492.370,83 динара у трећем исплатном реду, додатно се стичу и услови за разрешење стечајног управника по основу чл. 32 став 1 тачка 3, јер стечајни управник поступа пристрасно у односу на поједине повериоце. Ово нарочито ако се узме у обзир чињеница да, поред умањења чланских права стечајних дужника у заједничком зависном друштву, стечајни управник две и по године од одржаног испитног рочишта (24.05.2016. године и 02.06.2016. године), односно више од две године од доношења решења о банкротству (03.10.2016. године), није започео поступак продаје удела у овом друштву, без икаквих оправданих разлога, или других околности које би условиле овакво поступање. Самим тим, поред напред наведених основа за разрешење, испуњен је и услов из члана 32 став 1 тачка 3 Закона о стечају.

Испитујући даље законитост рада стечајног управника, суд је утврдио да су учињене неправилности и приликом поступка спровођења продаје. Наиме, основано се поднеском повериоца „АИК банке“ а.д. Београд указује да је стечајни управник, приликом спровођења продаје самоиницијативно прописивао неповољније услове продаје од оних предвиђених Законом о стечају и Националним стандардима за управљање стечајном масом. Наиме, Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 15.08.2017. године две имовинске целине су биле предмет продаје јавним прикупљањем понуда заказане за дан 02.10.2017. године, при чему је обавештењем, подебљаним словима назначено „стечајни управник је дужан да прихвати највишу достављену понуду, уколико је иста изнад процењене вредности предмета продаје. Ако највиша достављена понуда износи мање од процењене вредности, стечајни управник је дужан да пре прихватања такве понуде затражи сагласност одбора поверилаца“. Идентичну формулацију садржи и Обавештење од 22.02.2018. године, којим је заказана продаја јавним прикупљањем понуда за 10.04.2018. године. Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од

02.08.2018. године, којим је заказана продаја четири имовинске целине јавним прикупљањем понуда за 17.09.2018. године, садржи сличну формулацију и то: „стечајни управник је дужан да прихвати највишу достављену понуду, уколико је иста 80% од процењене вредности предмета продаје. Ако највиша достављена понуда износи мање од 80% од процењене вредности предмета продаје, стечајни управник је дужан да пре прихватања такве понуде добије сагласност одбора поверилаца“.

На последњој наведеној продаји, за једну од имовинских целина које су биле предмет продаје, заинтересовано лице је доставило понуду у висини изнад 50% процењене вредности имовине, али је, упркос томе, стечајни управник у свом обавештењу о исходу продаје исту огласио неуспелом. Поступајући по обавештењу о извршеној продаји, као и примедби „АИК банке“ а.д. Београд од 01.10.2018. године, суд је закључком Ст 79/15 од 03.10.2018. године наложио стечајном управнику да за купца имовинске целине прогласи понуђача који је понудио износ виши од 50% вредности предмета продаје, у складу с Националним стандардом број 5. Истим закључком је наложено стечајном управнику, да приликом оглашавања будућих продаја исте спроводи у свему у складу са Законом и Националним стандардом бр. 5, те да не укључује у текст огласа наводе којима се предвиђају неповољнији услови од оних прописаних Националним стандардом бр. 5.

Наиме, поглављем VI Националних стандарда бр. 5 о начину и поступку уновчења имовине стечајног дужника је предвиђено да је стечајни управник дужан да прихвати највишу достављену понуду, уколико је иста изнад 50% од процењене вредности предмета продаје. Сходно наведеном, прихват понуде стечајног управника није остављен његовој диспозицији, односно његовој слободној вољи, већ је прописана дужност прихватања највише понуде која износи више од 50% процењене вредности предмета продаје. Поступајући на напред описан начин, односно условљавајући прихватање понуде тиме да понуда мора бити виша од најпре 100%, а затим и 80% вредности, стечајни управник је на директан начин прекршио одредбе Националног стандарда бр. 5, на штету стечајне масе и поверилаца стечајног дужника. Ово нарочито уколико се узме у обзир да су све три продаје (од 02.10.2017, 10.04.2018. и 17.09.2018. године) оглашене неуспелим, с изузетком целине бр. 6 у поступку продаје 17.09.2018. године, која је спроведена тек по интервенцији, односно налогу стечајног судије из закључка од 03.10.2018. године.

Тек по овако датом налогу, стечајни управник је прекинуо са праксом произвољног одређивања вредности за коју је потребна, односно није потребна сагласност одбора поверилаца. Међутим, и у касније оглашеним продајама су учињене неправилности које се огледају у следећем.

Најпре, стечајни управник је Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 07.11.2018. године одредио наредну продају укупно 8 имовинских целина јавним прикупљањем понуда за 24.12.2018. године. Поступајући по примедби разлучног повериоца, суд је закључком Ст 79/15 од 19.11.2018. године обуставио продају имовинских целина бр. 7 и 9. Поступајући по овом закључку, стечајни управник је поднеском од 27.11.2018. године, уз који је приложено ново Обавештење о намери, плану, начину и роковима продаје, заказао нову продају за 23.01.2019. године, и то исте имовине која је била предмет продаје заказане за 24.12.2018. године. На овај начин, стечајни управник је самоиницијативно и без посебног обавештења отказао продају одређену Обавештењем од 07.11.2018. године за 24.12.2018. године, и у делу шест имовинских целина чија продаја није обустављена закључком од 19.11.2018. године. На тај начин, стечајни управник је, без навођења конкретних разлога, ставио ван снаге своје Обавештење о намери, плану, начину и роковима продаје од 07.11.2018. године.

Поступајући по достављеном Обавештењу о намери, плану, начину и роковима продаје од 27.11.2018. године, стечајни судија је поново обуставио продају, сада имовинске целине 8, уз налог да стечајни управник изврши процену целисходности таквог начина продаје, што је била обавеза стечајног управника и пре отпочињања са поступком продаје имовине. Идентично као и у закључку од 19.11.2018. године, обустављена је продаја само једне имовинске целине, од укупно 7 оглашених. Поступајући по закључку, стечајни управник овог пута није обуставио целокупан поступак продаје, одређен за 23.01.2019. године.

Међутим, својим изјашњењем од 30.01.2019. године, као и Обавештењем о исходу продаје од 01.02.2019. године, стечајни управник је обавестио стечајног судију о исходу продаје одржане дана 28.01.2019. године. Након накнадне провере стања у списима предмета, утврђено је да је последњим Обавештењем о намери, плану, начину и роковима продаје од 27.11.2018. године продаја заказана за 23.01.2019. године, а не за 28.01.2019. године. Такође, стечајни управник накнадно није доставио било какво обавештење стечајном судији о промени овако одређеног термина, нити је стечајном судији познато да ли су о томе обавештени одбор поверилаца и заинтересована лица. Штавише, својим изјашњењем од 30.01.2019. године и Обавештењем о исходу продаје од 01.02.2019. године стечајни управник није дао разлоге због чега је дошло до оваквог произвољног померања датума продаје, већ је једино у Обавештењу од 01.02.2019. године приложио фотокопије огласа од 28.12.2018. године, објављеним у дневним листовима „Данас“ и „Политика“. Сходно наведеном, суд закључује да је Обавештењем о намери, плану начину и роковима продаје од 27.11.2018. године као датум продаје одређен 23.01.2019. године, док је огласом као дан продаје означен 28.01.2019. године, када је продаја и одржана, те за овај дан продаје није достављено Обавештење о намери, плану начину и роковима продаје, супротно одредби чл. 133 став 1 Закона о стечају.

Из напред наведеног произилази да је стечајни управник, супротно одредбама Закона о стечају и Националног стандарда бр. 5, самоиницијативно обуставио две продаје, од чега за продају одређену за 23.01.2019. године није ни обавестио суд или одбор поверилаца, чиме је створена неизвесност у погледу тачног дана продаје, и чиме је неповољно утицао на сва лица заинтересована за куповину имовине стечајног дужника. Ово нарочито из разлога што се оваквим начином спровођења продаје наноси штета стечајној маси и повериоцима, јер се заинтересована лица одвраћају од куповине имовине стечајног дужника, из простог разлога што исти нису ни упознати благовремено о дану продаје, те ни роковима за уплату депозита и достављање понуда.

Оваквим поступањем стечајног управника, додатно се стичу услови за разрешење из члана 32 став 1 тачка 1 и 2 Закона о стечају.

На крају, стечајни судија је увидом у списе предмета утврдио и да стечајни управник не поштује рокове одређене овим законом, што је сам по себи основ за разрешење стечајног управника из члана 32 став 1 тачка 2 Закона о стечају, с обзиром да не доставља периодичне – кварталне извештаје у року одређеном чланом 29 став 1 Закона о стечају. Наиме, овом одредбом је прописано да стечајни управник доставља тромесечне извештаје о току стечајног поступка и стању стечајне масе одбору поверилаца, стечајном судији и овлашћеној организацији у року од 20 дана од дана истека тромесечног периода.

Наиме, суд је утврдио да ниједан квартални извештај за 2018. годину није достављен у наведеном року од 20 дана од истека тромесечног периода, те је извештај за 4. квартал 2018. године (октобар-децембар) достављен 04.02.2019. године, за 3. квартал 2018. (јул - септембар) дана 16.11.2018. године, за 2. квартал (април – јун) дана 31.08.2018. године, и за први квартал (јануар – март) 25.05.2018. године.

Оваквим поступањем су, такође, испуњени услови за разрешење стечајног управника из члана 32 став 1 тачка 2 Закона о стечају.

Суд није сматрао основаним наводе стечајног управника да је доношењем Закона о проценитељима вредности непокретности онемогућен да врши процену удела у зависном друштву „Варварин воће“ ДОО Варварин, јер, како је већ напред наведено, исти се не односе на процене удела у привредним друштвима. Такође, суд није сматрао релевантним за одлучивање наводе стечајног управника о неуспелим покушајима продаје у поступку реорганизације из следећих разлога. Сагласно члану 167 став 4 Закона о стечају, усвајањем плана реорганизације престају све последице отварања стечајног поступка, те су ове продаје спроводили органи управљања субјекта реорганизације, сада стечајног дужника, и то на начин који је мање формалан у односу на продају имовине стечајног дужника у стечајном поступку, при чему је друштво слободно у погледу избора купца и износу остварене купопродајне цене, под условом да исти нису у супротности са усвојеним планом реорганизације. Такође, суд и не може узети ове наводе у обзир, јер никакав доказ поводом ових продаја није достављен суду, те се не може ни утврдити релевантно чињенично стање у том делу. У сваком случају, продаје имовине стечајног дужника у поступку реорганизације не тичу се овог стечајног поступка, нити су на било који начин релевантне за утврђивање постојања разлога за разрешење стечајног управника.

Поред наведеног, суд није уважио наводе стечајног управника у погледу оштећења и лошег техничког стања имовине у Варварину и процене целисходности обједињеног начина продаје од стране стечајног управника, с обзиром да процену вредности имовине, те последично и процену целисходности продаје може дати само судски вештак, за период до ступања на снагу Закона о проценитељима вредности непокретности, односно овлашћени проценитељи у периоду након ступања на снагу овог закона. Како до дана израде овог решења таква процена није извршена, нити достављена стечајном судији, иако је то наложено закључком суда од 21.12.2018. године, суд није уважио наводе стечајног управника у том делу.

Имајући у виду све напред наведено, суд је одлуку из првог и другог става изреке донео применом одредби члана 18 став 1 тачка 3 и члана 32 Закона о стечају, док је одлука из трећег става изреке донета члана 33 Закона о стечају.

ПРИВРЕДНИ СУД У НИШУ
6 Ст 79/15 од 07.02.2019. године

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против решења се може изјавити жалба Привредном апелационом суду у Београду, преко овог суда, у року од осам (8) дана од дана пријема.

Стечајни судија,
Вања Серјевић

Д-на:

Стечајном управнику Горану Цветковићу;
Одбору поверилаца;
Агенцији за лиценцирање стечајних управника.